

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційною скаргою Ткачук Ірини
Григорівни щодо відповідності Конституції України
(конституційності) частини двадцятої статті 86 Закону
України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року
№ 1697–VII**

м. К и ї в
26 квітня 2018 року
№ 159-2(II)/2018

Справа № 3-114/2018(4719/17)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України
у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Туницького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного
провадження у справі за конституційною скаргою Ткачук Ірини Григорівни
щодо відповідності Конституції України (конституційності)
частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня
2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3,
ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали
справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Ткачук Ірина Григорівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає положенням статей 22, 46, 58 Конституції України (є неконституційною), частину двадцяту статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон), згідно з якою умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України. Частина двадцята вказаної статті Закону застосована в остаточному судовому рішенні Київського апеляційного адміністративного суду від 18 жовтня 2016 року у його справі.

Автор клопотання стверджує, що Законом, а саме частиною двадцятою його статті 86, законодавець обмежив (звужив) його право на соціальний захист, а саме на перерахунок пенсії у разі підвищення заробітної плати відповідним прокурорсько-слідчим працівникам.

Зазначеною нормою Закону, як вважає Ткачук І.Г., надано „необмежені повноваження Кабінету Міністрів України на власний розсуд визначати умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури та можливість неоднозначного її тлумачення органами державної влади (ПФУ та судами) щодо зворотної її дії в часі“.

На підтвердження своєї позиції суб'єкт права на конституційну скаргу наводить положення Конституції України, Закону, Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII, Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII, а також юридичні позиції, викладені в рішеннях Конституційного Суду України від 6 липня 1999 року № 8-рп/99 у справі щодо права на пільги,

від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002 у справі щодо пільг, компенсацій і гарантій, від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004 у справі про соціальний захист військовослужбовців та працівників правоохоронних органів, від 1 грудня 2004 року № 20-рп/2004 у справі про зупинення дії або обмеження пільг, компенсацій і гарантій.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів (пункти 6, 7 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Суб'єкт права на конституційну скаргу, вказуючи на порушення права на соціальний захист, передбаченого в статті 46 Конституції України, зазначає, що частиною двадцятою статті 86 Закону суттєво обмежено (звужено) її право „на автоматичний, беззаперечний та беззастережний перерахунок її пенсії у зв'язку з підвищенням заробітної плати відповідних категорій прокурорсько-слідчих працівників“.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зауважує, що частиною двадцятою статті 86 Закону не скасовано гарантоване статтею 46 Конституції України право відповідних

прокурорсько-слідчих працівників на соціальний захист, у ній передбачено лише законодавчий порядок його реалізації, за яким умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України. Запровадження нового правового регулювання є результатом реалізації законодавцем права, закріпленого пунктом 6 частини першої статті 92 Конституції України.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що зміна порядку пенсійного забезпечення не означає його автоматичної втрати, оскільки перерахунок пенсії лише на підставі зміни розміру заробітної плати працівника на посаді, яку в минулому обіймав пенсіонер, не є частиною права на соціальний захист, передбаченого статтею 46 Конституції України.

Отже, цитуючи положення Конституції України, нормативно-правових актів, юридичні позиції Конституційного Суду України, Ткачук І.Г. не навела взаємозв'язку між частиною двадцятою статті 86 Закону й положеннями статей 22, 58 Конституції України та логічних аргументів, яким чином оскаржувана норма зумовила звуження її права на соціальний захист.

З наведеного вбачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ щодо обґрунтування тверджень про неконституційність частини двадцятої статті 86 Закону, а також не зазначив відомостей про окремі документи, на які посилався, та не надав копій цих документів, а отже, не дотримав вимог пункту 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного

Суду України, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ткачук Ірини Григорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Лемак В.В.

Сліденко І.Д.

Тупицький О.М.